

בעניין:

קבוצת אן. אס. או. טכנולוגיות בע"מ, ח.פ. 514395409

מרח' גלגלי הפלדה 22, הרצליה
ע"י ב"כ עוה"ד משה מזור (מ.ר. 46901) ו/או גלעד רונן (מ.ר. 65897)
גולדפרב זליגמן ושות', עורכי דין
מרחוב יגאל אלון 98 (מגדל אמפא), תל אביב
טל': 03-7101666; פקס': 03-6089843
gilad.ronen@goldfarb.com

וכן ע"י עוה"ד רועי בלכר (מ.ר. 16312)
ממשרד קריספין רובינשטיין בלכר ושות'
מגדל בסר 4, רח' מצדה 7, בני ברק, 5126112
טל': 073-3202021; פקס': 073-3202031

התובעת;

- נ ג ד -

1. חטיבת כלכליסט – ידיעות אחרונות בע"מ, ח.פ. 510103922

2. יואל אסתרונ (אסתרונ), ת.ז. 51286425

3. גלית חמי (חמי), ת.ז. 23798101

הנתבעים;

כולם מרח' נח מוזס 1, ראשון לציון

סוג התביעה: לשון הרע (פריט 136)

הסעד המבוקש: פיצוי כספי בסך כולל של 1,000,000 ש"ח

סכום האגרה: 25,000 ₪ (לפי פרט 1 בתוספת לתקנות בתי המשפט (אגרות), תשס"ז-2007.

אין הליך נוסף בבית משפט או בבית דין, בקשר למסכת עובדתית דומה שהתובעת היא צד לו או הייתה צד לו

הזמנה לדין

הואיל וקבוצת אן. אס. או. טכנולוגיות בע"מ הגישה כתב תביעה זה נגדכם הנכם מוזמנים להגיש כתב הגנה בתוך שישים ימים מיום שהומצאה לכם הזמנה זו. לתשומת לבכם, אם לא תגישו כתב הגנה אזי לפי תקנה 130 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018, תהיה לתובעת הזכות לקבל פסק דין שלא בפניכם.

כתב תביעה

התובעת, קבוצת אן. אס. או. טכנולוגיות בע"מ (להלן: "NSO") מתכבדת להגיש לבית המשפט הנכבד תביעה זו.

התובעת תהא מיוצגת בהליך זה על ידי באי כוחה ממשרד גולדפרב זליגמן ושות' וממשרד קריספין רובינשטיין בלכר ושות', כפי פרטיהם בכותרת כתב התביעה. ייפוי כוח מטעם התובעת מצורף כנספח 1.

בית המשפט הנכבד מתבקש לקבל את התביעה על כלל מרכיביה וליתן לתובעת את הסעדים הנתבעים במסגרתה, תוך חיוב הנתבעים בהוצאות התובעת, בתוספת שכר טרחת עורכי דינה בצירוף מע"מ כדין.

כל הטענות הנטענות בכתב התביעה הינן משלימות ו/או מצטברות, הכול בהתאם לתוכן ולהקשר הדברים. הטענות המשפטיות נטענות אף לחילופין.

אין בהעלאת טענה ו/או באזכור עובדה בכתב תביעה זה כדי להעביר את נטל ההוכחה ו/או נטל הראיה מהנתבעים, מקום שעל פי הנתען ו/או על פי הדין נטל זה מוטל עליהם.

ההדגשות בגוף הציטוטים להלן אינן במקור, אלא אם נאמר אחרת במפורש.

חלק שני – תמצית הטענות

תיאור תמציתי של בעלי הדין:

1. **התובעת**, הינה חברת פרטית העוסקת בין היתר בפיתוח ושיווק מערכות סייבר מודיעיניות. מוצרי התובעת, ובראשם המוצר הידוע כ"פגסוס", נמכרים לגורמי ביטחון ורשויות אכיפת חוק בכל העולם, בכפוף להתחייבות חוזית מפורשת מצד לקוחות החברה לעשות במוצרים שימוש ראוי ולגיטימי בלבד. העתק נסח חברה של התובעת מצורף **כנספח 2**.
2. **הנתבעת 1**, הינה החטיבה הכלכלית בקבוצת התקשורת של ידיעות אחרונות בע"מ וידועה בשמה המסחרי "**כלכליסט**". לתובעת אין מידע באשר למבנה התאגידי ו/או הארגוני הפנימי של קבוצת ידיעות אחרונות, אך למיטב הידיעה 'כלכליסט' אינה מהווה ישות משפטית מובדלת מידיעות אחרונות בע"מ. העתק נסח חברה של הנתבעת 1 מצורף **כנספח 3**.
3. **הנתבע 2**, מר יואל אסתרון, הינו מו"ל 'כלכליסט'.
4. **הנתבעת 3**, הגב' גלית חמי, הינה העורכת הראשית של 'כלכליסט'.

הסעדים המבוקשים:

5. בית המשפט הנכבד מתבקש לחייב את הנתבעים, ביחד ולחוד או בהתאם לחלוקת האחריות שימצא לנכון, **בפיצוי כספי בסך של 1,000,000 ש"ח** בגין מתן פומבי לכזבים בוטים כנגד התובעת, **בארבעה אירועים שונים ומובחנים**, בניגוד להוראות חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן: "**החוק**").
6. לחילופין ולמען הזהירות בלבד, יתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את הנתבעים, ביחד ולחוד או בהתאם לחלוקת האחריות שימצא לנכון, **בארבע פעמים כפל הפיצוי הסטטוטורי ללא הוכחת נזק**, כקבוע בסעיף 7א(ב) לחוק בגין עוולת לשון הרע שפורסמה בכוונה לפגוע.
7. **מובהר מראש, כי כל פיצוי כספי שייפסק לזכות התובעת ייתרם על ידי התובעת, בחלקים שווים, לקרן עבור ניצולי שואה נזקקים ולאגוד מרכזי הסיוע לנפגעות ולנפגעי תקיפה מינית.**
8. בנוסף, מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את הנתבעים בפרסום **תיקון הולם** במקום, במידה, בהבלטה ובדרך שבה פורסמה לשון הרע (קרי: בעמוד הראשון של 'כלכליסט', על גבי העמוד כולו).
9. כמו כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את הנתבעים בהוצאות התובעת, בתוספת שכר טרחת עורכי דינה בצירוף מע"מ כדין.

תמצית העובדות הנחוצות לביסוסה של עילת התביעה ומתי נולדה:

10. החל מחודש ינואר 2022, 'כלכליסט' פרסם סדרת כתבות אשר עוסקות בשימוש נטען של משטרת ישראל וגורמי אכיפה אחרים בישראל במוצרי התובעת, כביכול בניגוד להוראות הדין; ותוך הצהרות פומביות, באופן שאינו משתמע לשתי פנים, כי התובעת "**איבדה כל אמינות**" ויש להביא לסגירתה. כך ממש.
11. סדרת הכתבות הגיעה לשיא (שלילי) עם פרסום כתבה כוזבת לחלוטין ביום 10.2.2022 אודות "מאפיינים" נטענים של מוצרי התובעת (להלן: "**הכתבה**"). על פי הנטען בכתבה, מוצרי התובעת תוכננו מלכתחילה ובכוונת מכוון כדי לאפשר ללקוחותיה, ובמקרה זה רשויות אכיפת החוק בישראל, לפעול לפי שיקול דעתם ללא רישום או תיעוד פעילות, באופן שאינו מאפשר בקרה בדיעבד על התנהלותם.

12. פרסום הכתבה נעשה בהמשך לסדרת הכתבות, ימים ספורים לאחר שפורסמה "רשימה" דרמטית של עובדי ואנשי ציבור בישראל שלכאורה, משטרת ישראל החדירה רוגלות למכשירי הסלולר שלהם, תוך הוספת נדבך סנסציוני וקונספירטיבי של ממש: לא רק שרשויות אכיפת החוק פועלות באופן בלתי מורשה, בלתי מבוקר ובניגוד להוראות החוק כנגד אזרחי ישראל, כפי שנטען טרם מועד פרסום הכתבה, אלא שמסתבר גם שאין כל אפשרות מעשית להתחקות בדיעבד אחר מעשיהן כנטען. כנובע מכך, עולה שמדובר בחשיפה עיתונאית דרמטית וחמורה ביותר **שאינו כל אפשרות לוגית להפריד אותה**. כמה נוח.
13. הדברים הנטענים בכתבה אינם נכונים ומעולם לא היו. הכתבה פורסמה ללא כל ראייה ממשית לטענות החמורות המוצגות במסגרתה, לבד מטענות בעלמא מפי "מקור" עלום **אחד ויחיד**, שלכאורה "מכיר את מערכת פגסוס ואת הארכיטקטורה שלה מקרוב מאוד". חמור יותר, הנתבעים כלל לא מצאו לנכון לפנות לתובעת טרם פרסום הכתבה כדי לקבל את תגובתה לכזבים החמורים שעתידיים היו להתפרסם. זאת, בניגוד לתקנון האתיקה המקצועית של העיתונות, בניגוד לכל מוסכמת אתיקה עיתונאית ובניגוד לסטנדרט "האחריות העיתונאית" שעוגן בהלכה הפסוקה.
14. באופן בלתי מתקבל על הדעת, עניינו בכלי תקשורת ותיק, ממוסד ובעל מוניטין מקצועי בקרב קוראיו והציבור הרחב, אשר בחר לתת פומבי לטענות כוזבות לחלוטין אשר יש בהן כדי לפגוע לא רק באמון הציבור ברשויות השלטון ואכיפת החוק, אלא גם בתובעת ובעסקיה; ובאופן חמור אף יותר, משתמע מהן ניסיון ברור ביותר לייחס לתובעת שותפות לדבר עבירה פלילית.
15. עניינו בתיאוריית קונספירציה פרנואידיית שמתאימה, כך נדמה, לאתרי כזבים במרשתת אשר עיתון רציני לא היה מעלה על דעתו לפרסם: רשויות האכיפה מרגלות אחר אזרחים תמימים, מנהלות רשימות חיסול כנגד עובדי ציבור בכירים ליום פקודה, והכל תוך שימוש ברוגלות סודיות שפותחו במתכוון כדי שלא להשאיר עקבות. אך ראיות – אין.
16. ולא בכדי אין ראיות, כי לא היו דברים מעולם. כך עולה בבירור מדו"ח הביניים (החלק הפומבי) שפרסם ביום 22.2.2022 צוות הבדיקה שמונה על ידי היועץ המשפטי לממשלה. אך גם בעקבות הדו"ח המפורש הנתבעים לא חזרו בהם; להיפך: ממצאים חד-משמעיים מהדו"ח סולפו באופן בוטה מעל גבי שער העיתון, בניסיון משתמע להטעות את הציבור ולערער את מהימנות הבדיקה המוסמכת.
17. בשורה התחתונה, הנתבעים נתנו פומבי לקונספירציות פרועות ללא תימוכין, וכמובן שלא נקטו אמצעים סבירים טרם מועד הפרסומים, כדי להיווכח באמיתות הטענות שהוצגו במסגרתם (הן לא). התובעת סבורה שבנסיבות המתוארות לעיל, מתוקף הוראות החוק ולאור ההלכה הפסוקה, לא יכולה לקום לנתבעים הגנה משפטית כלשהי. אדרבה, ככל שיבכרו הנתבעים לטעון שיש עניין ציבורי בפרסום, אזי שיש עניין ציבורי לא פחות מכך בפרסום עיתונאי מקצועי, אחראי, חסר פניות, בדוק והוגן.
18. למרבה הצער, לא כך אירע בעניינו. מדובר בהתנהלות עיתונאית בלתי מתקבלת על הדעת שיש להוקיעה ולשרשה.

העובדות המקנות סמכות לבית המשפט:

19. לבית המשפט הנכבד סמכות עניינית ומקומית לדון בתביעה זו לנוכח סכומה ומהותה, ובשים לב למענה למענה הרשום של הנתבעת 1, אשר כמפורט לעיל, אף מהווה את מקום עסקם של הנתבעים 2 ו-3.

חלק שלישי – פירוט טענות התביעה

א. העובדות בתמצית

1.א. סדרת הכתבות ב'כלכליסט'

20. במהלך השבועות שקדמו להגשת התביעה פורסמה ב'כלכליסט' סדרת כתבות "תחקירים" מאת הכתב תומר גנון, הנוגעות לשימוש נטען ובלתי חוקי, כביכול, שעשתה משטרת ישראל במוצרי התובעת.

העתקי סדרת הכתבות מאת תומר גנון מצורפים כנספח 4.

21. בין היתר, ביום 2.2.2022 פורסמה ב'כלכליסט' כתבה תחת הכותרת "איך מרסנים את הסוס הפרוע של NSO" (חלק מנספח 4 לעיל) ובמסגרתה הוצגו טענות כוזבות בנוגע למאפיינים של מערכת שהתובעת מכרה למשטרת ישראל. לפי הנטען, המערכות "שואבות ללא הבחנה" את כל המידע מטלפון סלולרי שהודבק, "אין סינון, והיכולות האלה לא נוונו מראש, חרף ההצהרות הרפות של המשטרה. זו המערכת, ככה היא עובדת. ניוון של חלקים שלה אינו אפשרי בלי פיתוח טכנולוגי, או רכישת כלי שונה, שאינו של NSO".

22. טענה זו הינה טענה כוזבת ועצם העלאתה מסב לתובעת נזקי מוניטין ונזקים מסחריים, בין היתר מהטעם שהתובעת (כמו כל חברה מתקדמת שעוסקת בפיתוח תוכנה) מחזיקה ביכולת מלאה להתאים את יכולות המוצרים פרי פיתוחה לצורכי לקוחותיה. כך גם נעשה עם המוצר שהותאם לצורכי משטרת ישראל, ובפועל מהווה גרסה מנוונת מאוד של אחד ממוצרי החברה.

23. אין בכוונת התובעת להתייחס לפרסומים של 'כלכליסט' בנושא פעילות נטענת של משטרת ישראל, כפי שאין בכוונתה להתייחס לעניינים אחרים הנוגעים לפעילות לקוחותיה. מבלי לגרוע מכך, ניתן לציין כבר בשלב זה שדו"ח הביניים של צוות הבדיקה הרשמי שמונה לבדיקת הטענות – שלל פרסומים אלה באופן כמעט מוחלט, ובפרט את הטענות הנוגעות למאפייני המערכות הנטענים.

24. במקביל, כחלק מסיקור "הפרשה" פורסמו גם כתבות ממוקדות בהיבט הטכנולוגי של מערכות התובעת על ידי הכתב הטכנולוגי של 'כלכליסט', עומר כביר. בפרט, ביום 19.1.2022 פורסמה כתבה תחת כותרת שלא מותירה שום מקום לספק: "פגסוס צריכה להימחק, ויחד איתה גם NSO".

25. להבדיל מהפרסומים שנגעו לשימוש נטען של משטרת ישראל במוצרי התובעת, הכתבה האמורה כללה אמירות חמורות, מקוממות ופוגעניות כלפי התובעת עצמה, ובין היתר:

"מדובר בחברה רקובה מהיסוד, שאין לה זכות קיום במתכונתה הנוכחית"; "NSO היא חברה שלא מהססת לשקר ושאי אפשר להאמין למילה אחת שמתפרסמת מפי הדוברים שלה. ויותר מכך, היא מייצרת מוצר מסוכן, כלי נשק, שאין לה שום יכולת לפקח על השימוש בו או להגביל אותו"; "המסקנה ברורה: אין שום תרחיש סביר לשימוש ראוי בפגסוס. התוכנה צריכה להיסגר ולהימחק, ואיתה גם NSO. החברה איבדה כל אמינות, כל שמץ של הוגנות ורצון טוב, ואין לה עוד זכות קיום. בוודאי לא במתכונתה הנוכחית."

העתק כתבה מיום 19.1.2022 מצורף כנספח 5.

26. אמירות מסוג זה רחוקות מלשקף עמדה פרשנית מקצועית בסוגיות טכנולוגיות או סטנדרט ראוי של עיתונאות מקצועית וחסרת פניות. האמירות הללו התייחסו באופן מגמתי ומוטה להיעדר מהימנות כביכול של התובעת, יכולותיה ומניעיה; ובאופן שאינו מתקבל על הדעת קראו באופן חד ונחרץ לסגירתה.

2.א. כתבה מיום 10.2.2022

27. ביום 10.2.2022 פורסמה כתבה נוספת בסדרה, שוב מאת הכתב עומר כביר, שעניינה הפרטני במאפיינים נטענים של מוצרי התובעת, תחת הכותרת "בשם ההכחשה: כך מסתירה פגסוס את עקבותיה" ("הכתבה" כהגדרתה לעיל). לפי הנטען, מאפיינים נטענים אלה תוכננו על ידי התובעת בכוונת מכון כדי למנוע תיעוד של היסטוריית השימוש של לקוחות התובעת (כולם גופי מודיעין או אכיפה ממשלתיים) במערכות פרי פיתוחה; ובכך למנוע, כביכול, כל אפשרות להתחקות בדיעבד אחר הפעולות שבוצעו באמצעות המערכות.

העתק הכתבה מיום 10.2.2022 מצורף כנספח 6.

28. בדומה לכל אחד ואחד מהפרסומים הקודמים בסדרת הכתבות, הכתבה לא הציגה כל ראיה ממשית בתמיכה לטענות הסנסציוניות שהוצגו במסגרתה כנגד התובעת ו/או נוגע למאפייני המוצרים פרי פיתוחה. הכתבה הציגה טענות כוזבות לחלוטין, שדי בהעלאתן כדי להסב לתובעת נזקים חמורים.

29. באופן מקומם, הנתבעים כלל לא מצאו לנכון לפנות לתובעת טרם מועד הפרסומים הנ"ל, שנגעו למאפיינים נטענים של מוצריה, כדי לקבל את תגובת התובעת לכזבים החמורים שעתידים היו להתפרסם. זאת, בניגוד לתקנון האתיקה המקצועית של העיתונות, בניגוד לכל מוסכמת אתיקה עיתונאית ובניגוד לסטנדרט "האחריות העיתונאית" שעוגן בהלכה הפסוקה.

30. שעות ספורות לאחר פרסום הכתבה, שהכתה גלים בציבור לאור הטענות הסנסציוניות והחמורות שהוצגו במסגרתה, כאילו התובעת מאפשרת בכוונת מכון לגופי האכיפה האמונים על שמירת שלטון החוק בישראל שלא להותיר "עקבות דיגיטליים" או למחוק אותם במזיד מה שעלול, לפי גישתו המכובת של כלכליסט, ללמד על הפרת חוק שיטתית וסיטונאית מצידם, התובעת פנתה לנתבעים באמצעות באי כוחה, והבהירה באופן שאינו משתמע לשתי פנים כי מדובר בטענות כוזבות לחלוטין.

31. התובעת דרשה מהנתבעים שיכלכליסט יחזור בו מהכתבה באופן מיידי ולא יאחר מ-24 שעות ממועד קבלת המכתב, באמצעות הודעה מתקנת בגודל והיקף זהים לפרסום המקורי, שתועבר מראש לאישורה. התובעת אף התריעה, שככל שיכלכליסט יבחר שלא לעשות כן, בכוונתה לפנות לערכאות המוסמכות.

העתק מכתב באי כוח התובעת מיום 10.2.2022 מצורף כנספח 7.

32. עד למועד הגשת תביעה זו לא נתקבלה כל תגובה לגופו של עניין למכתב הנ"ל, למרות שזה התריע באופן חד וברור על כשלים חמורים בתחקיר העומד בבסיס הכתבה. 'כלכליסט' לא פרסם הודעת תיקון, ודאי שלא חזר בו מהטענות הכוזבות שלא נבדקו מלכתחילה במקצועיות המתבקשת; אלא הסתפק בלעדכן את ציבור קוראיו כי "חברת NSO מאיימת בתביעה על כלכליסט". הא ותו לא.

העתק כתבה מעדכנת מיום 10.2.2022 מצורף כנספח 8.

א.3. תוכן הטענות "הטכנולוגיות" – כזבים והבלים

33. הכתבה מיום 10.2.2022 נסמכה באופן בלעדי על טענות בעלמא מפי "מקור" עלום אחד ויחיד, שלכאורה "מכיר את מערכת פגסוס ואת הארכיטקטורה שלה מקרוב מאוד". ברם, כפי שיבואר בתמצית להלן, מאפייני התוכנה הנטענים שתוארו בכתבה או שגויים לחלוטין או כלל אינם קיימים. עובדה יסודית זו מעלה חשד סביר למדי שאותו "מקור" נטען אינו מי או כפי שהתיימר להיות.

34. כאמור לעיל, אין בכוונת התובעת להתייחס לסוגיות הקשורות באופן השימוש במערכות פרי פיתוחה על ידי לקוחותיה. סודיות וחשאיות הן נדבך אינהרנטי בהתקשרויות מול גופי מודיעין ואכיפה. יחד עם זאת, תוכן הכתבה האמורה נוגע לעניינים שונים בתכלית שלמען הנוחות יוגדרו כ"ארכיטקטורת תוכנה".
35. ניתן לומר בפשטות שהיכולות כפי שהובאו בפרסום בכתבה הנ"ל, בכללן גם יכולת שנקראה Deniability, לוקות בפרשנות שגויה לחלוטין ובכל מקרה לא קיימות במערכת שנמכרה למשטרת ישראל. אין למפעיל המערכת יכולת הסתרה או מחיקה של לוגים, ובכל מקרה התובעת דורשת מכל לקוחותיה במסגרת תנאי ההתקשרות, בלי יוצא מן הכלל, שהמערכת הנמכרת תכלול רכיב טכנולוגי המאפשר תיעוד פעולות מלא ושחזורן באמצעות "לוגים", וזאת מטעמים צייתיים (עקרון הידוע כ-accountability).
36. הטענה הבסיסית בכתבה, לפיה המערכות פרי פיתוחה של התובעת תוכננו "כדי לא לתעד" את הפעולות המבוצעות בהן הינה כוזבת, וכך גם כל יתר ההסברים הטכניים המפותלים וחסרי הפשר שנכללו בגוף הכתבה כדי לתת לה משקל לכאורה. המערכות הרלוונטיות, בכל גרסאותיהן, כוללות תיעוד פעולות מלא של הפעולות שבוצעו במערכות, או במינוח המקצועי Audit Trail Log (להלן: "לוגים").
37. הכתבה מתאפיינת בחוסר הבנה משווע, העולה כדי הטעיה של ממש, בנושאים הטכניים הרלוונטיים לעניינה, לרבות בהגדרת המינוח הרלוונטי. יש להבהיר שה"לוגים" מטרתם לאפשר בדיקה בדיעבד על כל פעולה שהתבצעה במערכות וזאת לצורך תחקור מבצעי או בדיקה על ידי גוף חקירה רשמי. אותם "לוגים" שמורים אך ורק במערכות הלקוח, אך הלקוח לא יכול לבצע בהם כל שינוי או מחיקה.
38. אדרבא: אותם לוגים נועדו מלכתחילה לשמור תיעוד לצרכים משפטיים ולמנוע שיבוש ראיות, כמו גם על מנת לחקור בדיעבד שימוש לרעה של הלקוחות במערכות פרי פיתוחה של התובעת.
39. בניגוד לנטען בכתבה, אין ומעולם לא הוצעו ללקוחות התובעת אפשרות לבחור גרסאות "שאינן בהן בכלל לוגים". אין ולו בדל של אמת בטענות שהמערכות פרי פיתוחה של התובעת תוכננו עם "מערכת לוגים חלשה", שהן כביכול מאפשרות למפעיל "לכבות לוגים, וכך נוצרת מערכת שיש בה לוגים חלקיים", או "שאפשר לבחור אם לתעד או לא, וגם מה יתועד". מדובר בכזבים בוטים.
40. באופן תמציתי ביותר, כל פעולה במערכות מייצרת תיעוד הנשמר בלוגים במערכות הלקוח. כך ובהתאמה, אין אפשרות טכנולוגית במערכות "לכבות" את הלוגים, לא ביוזמת הלקוח ולא ביוזמת התובעת. המערכות אינן כוללות שום אפשרות כנטען ומעולם לא תמכו בפונקציה כזו. אין "מערכת היברידיית" כנטען בכתבה, המאפשרת כיבוי והדלקה בהחלטת הלקוח או התובעת.
41. בדומה, גם אין שחר לטענה ש"המערכת לא פועלת מהמחשב [אצל הלקוח]... אלא משרת ענן מרוחק שנמצא בשליטת NSO". לא רק שהפעלת מוצרי התובעת לא נעשית באמצעות ענן, שאינו קיים, אלא שהמוצרים מותקנים "On Premise" כלומר על חומרה ייעודית באתרי הלקוחות השונים. בדומה, גם הטענה כי "המידע שנשלח למכשיר היעד, התגובה שלו, המידע הראשוני שהתקבל ממנו ועוד... נשמר על שרת הענן של NSO" מהווה כזב בוטה. התובעת אינה מפעילה את המערכות בעצמה והיא אינה חשופה למידע המבצעי שמופק באמצעות מוצריה: לא בזמן אמת ולא בדיעבד.
42. למעשה, טענה תמוהה זו אף סותרת באופן חזיתי את הפרסום הקודם ב'כלכליסט' מיום 2.2.2022 (לעיל) במסגרתו נדונו קשיים ופתרונות אפשריים "לריסון הסוס הפרוע של NSO". בין היתר, נטען שם כי "המידע שמגיע מפגסוס נשמר במחשב נפרד, שאינו מחובר לשום מערכת והוא מוגן בדלת עם קוד".

43. לנוכח האמור, התובעת מטילה ספק רב בטענה שהמידע הכוזב המפורט בכתבה מקורו, לכאורה, ב"מקור שמכיר את מערכת פגסוס ואת הארכיטקטורה שלה מקרוב מאוד". האופן שבו הדברים מוצגים בכתבה מעיד על ההיפך הגמור ומלמד (במקרה הטוב), כי 'כלכליסט' הולך שולל על ידי גורם שהתיימר להיות בקיא בעניינים הרלוונטיים, וכנובע מכך, 'כלכליסט' גם הולך שולל את קוראיו; או (במקרה הרע), כי 'כלכליסט' בחר במודע לנקוט עמדה פופוליסטית וסנסנציונית כנגד התובעת. ללא שום עילה מבוססת.

44. סיכומו של דבר: התובעת אינה מפעילה את המערכות ואינה חשופה למידע; מערכות הלקוח נמצאות אך ורק באתר הלקוח ומעולם לא הופעלו ב"ארכיטקטורת ענן" כפי שפורסם על ידי כלכליסט; בניגוד לנטען, המערכות שומרות ב"לוגים" תיעוד מלא של כל הפעולות שבוצעו על ידי הלקוח ואין ללקוח אפשרות לשנות או למחוק את התיעוד.

4.א. דו"ח הביניים של צוות מררי שלל את הטענות

45. לנוכח החומרה הלכאורית של הטענות שהוצגו בסדרת הכתבות שבנדון, ביום 31.1.2022 מונה על ידי היועץ המשפטי לממשלה (דאז) צוות, בראשות המשנה ליועצת המשפטית לממשלה (משפט פלילי), עו"ד עמית מררי, לבדיקת האזנות סתר בדרך של תקשורת בין מחשבים ("צוות הבדיקה").

46. צוות הבדיקה פרסם דו"ח ביניים ביום 21.2.2022. ממצאיו סותרים באופן מוחלט את הטענות שתוארו בכתבה מיום 10.2.2022: צוות הבדיקה אישר שבסיס הנתונים הפנימי של המערכת שנמכרה למשטרה נמצא בשרתים המותקנים במשטרה; וכי אמנם המשתמש יכול למחוק רשומות בממשק המשתמש של המערכת במסגרת פעולות תחזוקה, אך התובעת מסוגלת לשלוף גם נתונים שנמחקו משכבה של המערכת שנגישה לתובעת ולה בלבד ובה נמצאים הלוגים עצמם אשר מתעדים כל פעולה שבוצעה על ידי הלקוח.

העתק דו"ח הביניים של צוות הבדיקה מיום 21.2.2022 מצורף כנספח 9.

47. שעות ספורות לאחר פרסום הדו"ח, פורסמה "תגובת מערכת כלכליסט", ולפיה "נבדוק ונתקן ככל שיידרש. הדו"ח מאמת את עיקרי הממצאים". קרי: הודאה בטעויות, חצי התנצלות (כלפי ציבור הקוראים במקרה הטוב) וניסיון תלוש למצב "הישג עיתונאי" על יסוד סדרת תחקירים שלוקה בפגמים קשים, חמורים ויסודיים, במובן המקצועי והאתי כאחד.

48. דוק: גם התגובה הנ"ל התיימרה להטיל דופי במתודולוגיית הבדיקה וממצאי צוות הבדיקה: "למיטב ידיעתנו, הקביעה בדו"ח הביניים שלא היתה הדבקה של טלפונים של רוב האנשים שהוזכרו ברשימה נשענת על בדיקות טכנולוגיות, ולא על חקירה של מח"ש את מפעילי הרוגלות. על פניו, נראה כי הצוות הסתמך במסקנותיו על חומרים שהועברו אליו מהמשטרה ומחברת NSO".

העתק תגובת 'כלכליסט' מיום 21.2.2022 מצורף כנספח 10.

49. ישאל הקורא הבקיא בדין: אם לא נמצאו ראיות טכנולוגיות כלשהן לטענות החמורות, מה טעם יש בחקירות באזהרה של מפעילי הרוגלות? וישיב לו הקורא הממוצע: יסוד הבדיקה הוא בחומרים "שהועברו מהמשטרה ומחברת NSO", ומשכך ברור שמדובר בטיוח והסתרה. זו בדיוק כוונת המשורר.

50. אם בכך לא די, אזי שאור ליום 22.2.2022, שוב כיכבה הפרשה בעמוד השער של 'כלכליסט'. מחד, "אין עדויות שהמשטרה הדביקה בפגסוס וללא צו את הניידים של רשימת האנשים שפורסמה"; ומאידך, "הפרקליטות מציינת כי הרוגלה 'מאפשרת למשתמש לבצע תחזוקה הכוללת מחיקה של רשומות'".

51. הטענה לעיל כמובן נסתרה לאור הציטוט המלא מתוך דו"ח ועדת הבדיקה, שצוטט בגוף הכתבה שפורסמה בעמוד 3 לגיליון. כאמור, ניתן למחוק רשומות במסגרת פעולות תחזוקה של המערכת, אך התובעת מחזיקה ביכולת טכנולוגית מוחלטת לשלוף גם נתונים שנמחקו **ואין שום אפשרות להעלים**.

52. בפרסום זה, הנתבעים הטעו במודע את הציבור ועשו שימוש חסר תום לב בעמוד השער של העיתון כדי לצרוב בתודעת הקוראים (הרבים) "עובדה" שגויה. כלומר, גם סיקור ממצאי ועדת הבדיקה מתאפיין באותה מטרה ברורה ועקבית לערער את ממצאי צוות הבדיקה (ששלל באופן נחרץ את הטענות חסרות הבסיס שפורסמו על ידי הנתבעים); ותוך ניסיון לתקף בדיעבד – על יסוד ציטוט חלקי, מסולף ומטעה מהדו"ח – טענה כוזבת לחלוטין שתוארה בכתבה. לכן, גם פרסום זה עולה כדי לשון הרע.

העתק פרסום ב"כלכליסט" מיום 22.2.2022 מצורף **כנספח 11**.

5.א. **סיכום ביניים**

53. כפי שהובהר במכתב ההתראה הנ"ל, דומה שלא מדובר בתחקיר עיתונאי אלא בפרסום חד צדדי, מוטה וכוזב, אשר קיבל פומבי בנסיבות המעלות חשש ממשי שמטרתו לשרת מטרות זרות לחלוטין למהותה של עיתונאות מקצועית, אחראית וחסרת פניות, והכל תוך זריית חול בעיני הציבור הרחב ופגיעה באמון הציבור ביכולת לקיים בדיקה אמינה של פרשה בעלת חשיבות ציבורית ראשונה במעלה.

54. יש להעיר שגם עיתונאים חוקרים בעלי שם הביעו תמיהה בנוגע לאופן ביצוע ומהות סדרת התחקירים של 'כלכליסט' שזכתה לכותרת "**תחקיר NSO והמשטרה**". בראש ובראשונה, בשל העובדה שלא הוצגה שום ראיה (כלום!) שביכולתה לבסס את הטענות החמורות; דרך כשלים אינהרנטיים בייחוס התנהלויות מסוימות לגופי החקירה; עובר בחוסר הבנה טכנולוגי של אופן פעולת המוצרים מושא הפרסומים; וכלה בממצאי צוות הבדיקה שמאירים באור שלילי ביותר את סדרת "התחקירים".

55. ראויים במיוחד לציון פרסומים עיתונאיים בנושא לפיהם הנתבע 2, מו"ל 'כלכליסט' פנה לעיתונאים **שאינם מועסקים ב'כלכליסט' וניסה "לשווק" להם את הסיפור שפורסם לבסוף בכתבה שבנדון**. ככל שיש גרעין של אמת בטענות אלו, אזי שהנתבעים ו/או מי מהם פעלו במודע כדי לייצר "אליבי" חיצוני מבעוד מועד לעובדה שבדיקות מטעם הרשויות המוסמכות סתרו את הטענות שהוצגו במסגרת סדרת כתבות שנויה במחלוקת שהתסיסו מדינה שלמה, פגעו באמון הציבור ברשויות והסבו נזקי מוניטין לתובעת.

56. הדברים המתוארים לעיל קשים ומקוממים. הפרסומים שבבסיס התביעה דנא מהווים דוגמה שלילית ביותר לפרסום עיתונאי רשלני בניגוד לכל סטנדרט עיתונאי שבנמצא, הם מתעלמת מזכויות היסוד של התובעת, ובפרט מזכותה להשיב לטענות הנוגעות לה במישרין, ובעיקר מפגינים אדישות מקוממת לנזקי המוניטין ולנזקים המסחריים שייגרמו לתובעת.

57. אף לא ניתן להוציא מכלל אפשרות, כי סדרת הפרסומים מהווה חלק מקמפיין רחב שנוגע לעניינים שונים בתכלית ונועד לשרת אינטרסים זרים שבינם לבין עיתונות אחראית אין דבר.

58. נכון למועד הגשת תביעה זו, כל הפרסומים הנ"ל עודם מוגנשים לציבור הרחב באתר 'כלכליסט', מוצגים במגוון קישורים פנימיים באתר וגם נותרו זמינים בתוצאות חיפוש אינטרנטיות.

ב. הטיעון המשפטי

1.1. הפרסומים עולים כדי לשון הרע

58. סעיף 1 לחוק קובע, בין היתר, כי לשון הרע היא דבר שפרסומו להפוך אדם למטרה לשנאה; לבזותו בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסות לו; או לפגוע במשרתו, עסקו, משלח ידו או מקצועו. כל הנ"ל שרירים ותקפים, בין אם מדובר ביחיד ובין אם מדובר בתאגיד, כבענייננו, ואין משמעות האם לשון הרע הובעה במישרין ובשלמות, או שהיא משתמעת מן הפרסום או מנסיבות היצוניות (סעיף 3 לחוק).

59. על פי סעיף 2 לחוק פרסום לשון הרע עשוי להיות "בכתב או בדפוס". פרסום פומבי בעיתון יומי המשתיך לקבוצת העיתונות הגדולה ביותר בישראל – עונה בנקל להגדרה זו.

60. בנסיבות המתוארות לעיל, התובעת תטען ביחס לפרסומים הנדונים בתביעה זו, כדלהלן:

60.1. הפרסומים מייחסים מאפיינים טכנולוגיים מסוימים למוצרי התובעת (שאינם קיימים במציאות), שתכליתם הנטענת היא לאפשר פעילות בלתי חוקית ובלתי מתועדת של רשויות האכיפה. טענות אלו מבזות את התובעת, עושות לה דמוניזציה והופכות אותה למטרה לשנאה בציבור.

60.2. הפרסומים מייחסים לתובעת פעילות מכוונת, מכוונת שיקולים עסקיים, אשר מנוגדת לחוק ומציגים אותה כשותפה לדבר עבירה, כמי שמעמידה אמצעים לביצוע פשע, ולכל הפחות כמי שמודעת בכוח לביצוע עבירות נטענות. הייחוס של התנהגות ומחשבה פליליים, באופן סתמי וללא כל ראיות מבוססות לכך (אין כאלו), מצוי במדרג הגבוה של עוולת לשון הרע.

60.3. הפרסום מיום 19.1.2022 מגדיל לעשות בהטילו דופי במהימנות התובעת, מניעה, יכולתיה למנוע שימוש לרעה במוצריה, ואף כופר בזכותה להתקיים. פרסום מסוג זה מוציא את דיבתה של התובעת באופן בוטה, על יסוד טיעונים מגמתיים, ובניגוד לכל סטנדרט עיתונאי שבנמצא.

60.4. הפרסומים מעצם טיבם ותוכנם עלולים לפגוע בעיסוקה ובמשלח ידה של התובעת, קל וחומר כאשר עסקינן בתחום עיסוק רגיש שכל פרסום, ובפרט בהיבטים טכניים (מוכחשים) מסב לו נזק.

2.2. אחריות הנתבעים

61. סעיף 11 לחוק קובע, כי במקרה של פרסום לשון הרע באמצעי תקשורת, יישאו באחריות אזרחית האדם שהביא את דבר לשון הרע לכלי התקשורת וגרם לפרסומו (אותו "מקור" נטען בענייננו), עורך אמצעי התקשורת, מי שהחליט בפועל על הפרסום, וגם האחראי לכלי התקשורת.

62. הנתבע 2 משמש כ"מו"ל" והנתבעת 3 משמשת כ"עורכת" בחטיבת כלכליסט בקבוצת ידיעות אחרונות. משכך, מעצם הגדרות תפקידיהם ולפי כל אחת מהחלופות הרלוונטיות – הם נושאים באחריות אזרחית לפרסום הכתבה ולשון הרע המשתמע ממנה.

63. לפני משורת הדין ומטעמי יעילות בלבד, אין בכוונת התובעת לתבוע את מחזיק בית הדפוס חרף אחריותו הברורה לפרסומים הכוזבים ו/או המכפישים שיצאו תחת ידיו; ואין בכוונתה לתבוע את הכתבים תומר גנון ועומר כביר, בבחינת אפקט מצנן לחופש העיתונות. מתפקידם של כתבים הוא להביא לידיעת הציבור ידיעות חשובות ו**בדוקות**; אך האחריות נתונה בראש ובראשונה לעורכים האחראים שמתפקידם לרסן סוסים דוהרים ולוודא, כי הידיעות נכונות ומבטאות עמדה מקצועית והולמת, בטרם יתנו להן פומבי.

3. ב. היעדר הגנות בדין

64. בשורה התחתונה, הנתבעים נתנו פומבי לקונספירציות פרועות ללא תימוכין, וכמובן שלא נקטו אמצעים סבירים עובר למועד הפרסומים, כדי להיווכח באמיתות הטענות שהוצגו במסגרתם (הן לא). התובעת סבורה שבנסיבות המתוארות לעיל, מתוקף הוראות החוק ולאור ההלכה הפסוקה, לא יכולה לקום לנתבעים הגנה משפטית כלשהי. אדרבה, ככל שיבכרו הנתבעים לטעון שיש עניין ציבורי בפרסום, אזי שעניין ציבורי לא פחות מכך נוגע לאינטרס בפרסום עיתונאי מקצועי, אחראי, חסר פניות, בדוק והוגן.
65. מכל מקום, ממצאי צוות הבדיקה מבהירים כי אין שחר לטענות. אמת לא הייתה וגם לא תוכח.
66. סעיף 15 לחוק מגדיר שורה של הגנות רלוונטיות שעשויות לחול בנסיבות בהן הנתבע לכאורה עשה את הפרסום בתום לב. בהתאמה סעיף 16(ב) לחוק קובע חזקה שפרסום נעשה שלא בתום לב, אם נתקיימה אחת משלוש החלופות המוגדרות בסעיף, והעיקרית מביניהן לענייננו – היא ש"הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא נקט לפני הפרסום אמצעים סבירים להיווכח אם אמת הוא אם לא".
67. כמפורט לעיל, ענייננו באוסף כזבים הנסמכים על "מקור" עלום אחד שבקיאותו הנתענת במוצרי התובעת (ובמוצרי סייבר התקפי בכלל) מפוקפקת לחלוטין. הכתבה לא כוללת ולו ראשית ראייה לטענות החמורות, הדרמטיות והכוזבות המוצגות במסגרתה. פרסום כתבה סנסציונית על יסוד "מקור" אחד – אינו סביר.
68. יתרה מכך, הנתבעים כלל לא מצאו לנכון לפנות לתובעת עובר לפרסום כדי לקבל את תגובתה לכזבים החמורים שעתידיים היו להתפרסם במסגרת הכתבה. התנהלות זו לוקה בחוסר סבירות קיצוני (קל וחומר שכך הוא לנוכח מהות הטענות, בליבה של סערה ציבורית-תקשורתית), אינה עולה בקנה אחד עם ההגנות האפשריות בחוק איסור לשון הרע, ואף מנוגדת לתקנון האתיקה המקצועית של העיתונות:

"כבוד ושם טוב"

9. א. עיתונאים לא יפרסמו דבר העלול לפגוע בכבודו או בשמו הטוב של אדם, אלא אם כן קיים בכך עניין ציבורי, ולאחר שווידאו את אמיתות המידע ככל שניתן.
- ב. בפרסום מידע העלול לפגוע בכבודו של אדם או בשמו הטוב, יש לפנות ולקבל את תגובתו זמן סביר, בהתאם לנסיבות, לפני הפרסום. התגובה תוצג באופן הוגן כחלק מהפרסום, או תוך זמן סביר לאחריו אם נמסרה אחרי הפרסום."
69. התנהלות מעין זו אף עומדת בסתירה מוחלטת (שלא לומר מרוקנת מתוכן) את סטנדרט "האחריות העיתונאית" כפי שעוגן בהלכה הפסוקה. לעניין זה ראו דנ"א 2121/12 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין אורבך (נבו) 18.9.2014, בפסקה 76:

"הקריטריונים ל"עיתונאות אחראית" נלמדים במידה רבה מתוך סעיפים 16-17 לחוק ומתוך הנורמה הכללית שנקבעה בפסיקה ביחס למהות תום הלב הנדרש במסגרת סעיף 15(2) לחוק. למשל, חובותיו של המפרסם לאמת את העובדות טרם הפרסום ולהסתמך על מקורות מהימנים ורציניים, הן חלק מן האמצעים הסבירים שמצופה ממפרסם לנקוט טרם הפרסום כדי לוודא את אמיתותו. אם לא יעשה כן, עשויה לקום חזקה כי עשה את הפרסום שלא בתום לב... כך גם באשר לחובתו לקבל את התייחסותו של הנפגע הפוטנציאלי מן הפרסום, הדרושה לא רק משיקולי הגינות אלא גם לשם ביסוס המידע. לטעמי, אחת האינדיקציות החשובות למילוי אמת המידה של עיתונאות אחראית היא פנייה מוקדמת של המפרסם למושא הפרסום ומתן הזדמנות סבירה והוגנת להגיב לפרסום. היבט נוסף של הצורך לנהוג בהגינות כלפי מושא הפרסום משתקף בהוראת סעיף 17 לחוק, שלפיה לא תעמוד הגנת תום הלב לגורמים מסוימים, אם לא פרסמו תיקון או הכחשה שנדרשו על-ידי הנפגע, בהיקף ובאופן הראוי".

70. כמפורט לעיל, לא רק שהנתבעים ו/או מי מטעמם לא פנו לתובעת עובר למעוד הפרסום, אלא שגם מיידית לאחר הפרסום, כאשר הבהירה התובעת ברחל בתך הקטנה שהטענות כוזבות, לא פורסם תיקון כפי דרישת התובעת ובהתאם להוראות סעיף 17 לחוק, **"בכותרת מתאימה במקום, במידה, בהבלטה ובדרך שבה פורסמה אותה לשון הרע, ותוך זמן סביר מקבלת הדרישה"**. עצם מתן פומבי למכתב ההתראה טרם נקיטת הליכים משפטיים – אינו תיקון ואינו מעיד על קבלת אחריות או על תום לב.

71. התנהלותם של הנתבעים אף סותרת את תקנון אתר 'כלכליסט', וראו סעיף 15.2 לתקנון:

"אם אתה סבור כי פורסם באתר תוכן הפוגע בך מטעם כלשהו, נא פנה אלינו לפי הפרטים שלהלן ואנו נשתדל לטפל בפנייתך בכל ההקדם."

72. כמפורט לעיל, התובעת בהחלט סבורה שתוכן הכתבה פוגע בה, פנתה מיידית לנתבעים בנושא, אך דומה שההתחייבות בתקנון לטפל בפנייה "בכל ההקדם" אינה יותר מהלצה לפרוטוקול. כך, למרות שמערכת 'כלכליסט' כביכול היכתה על חטא לאחר פרסום ממצאי ועדת הבדיקה שסתרו באופן גורף את טענות הנתבעים ביחס למאפיינים הטכנולוגיים של מוצרי התובעת, הנתבעים ו/או מי מהם לא מצאו לנכון לחזור בהם מהטענות המופרכות; ואף ניצלו את עמוד השער של העיתון כדי להמשיך ולהטעות את ציבור הקוראים ולזרוע תודעה כוזבת ברבים, תוך סילוף ממצאים ברורים של ועדת הבדיקה.

73. לנוכח המקובץ לעיל, התובעת תטען שלא רק שהכזבים הסתמיים שהנתבעים ו/או מי מהם פרסמו אודותיה, תוך התעלמות מהחובה המשפטית והאתית לקבל את תגובתה מבעוד מועד ואגב הפגנת אדישות מקוממת לנזקים החמורים שעלולים להיגרם לה עקב כך, אינם יכולים להקים לנתבעים הגנה משפטית כלשהי – אלא שהם בהכרח עולים כדי פרסום לשון הרע **בנסיבות מחמירות**.

ג. הסעדים המבוקשים

74. בית המשפט הנכבד מתבקש לחייב את הנתבעים, ביחד ולחוד או בהתאם לחלוקת האחריות שימצא לנכון, **בפיצוי כספי בסך של 1,000,000 ש"ח** בגין מתן פומבי לכזבים בוטים כנגד התובעת, בניגוד להוראות החוק.

75. התובעת תבהיר, כי הסכום הנקוב מהווה שבריר מהכנסותיה השנתיות ומשקף אומדן נזק שמרני ביותר של הפגיעה הצפויה בעסקיה ובמוניטין שלה כתוצאה מהפרסום הכוזב. התובעת שומרת על זכותה לעתור לתיקון כתב התביעה, ככל שייגרמו לה נזקים נוספים בעתיד בעקבות פרסומי הכזב שבנדון.

76. לחילופין ולמען הזהירות בלבד, יתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את הנתבעים, ביחד ולחוד או בהתאם לחלוקת האחריות שימצא לנכון, **בארבע פעמים כפל הפיצוי הסטטוטורי ללא הוכחת נזק**, כקבוע בסעיף 7א(ב) לחוק בגין עוולת לשון הרע שפורסמה בכוונה לפגוע (בשיעורו נכון למועד הגשת התביעה – 146,289 ₪), וזאת בגין ארבעת הפרסומים מהימים 19.1.2022, 2.2.2022, 10.2.2022 ו-22.2.2022.

העתק תחשיב הצמדה מצורף **כנספת 12**.

77. יוער, למען הסר ספק, כי הסעד של פיצוי ללא הוכחת נזק רלוונטי גם במקרה של תביעה מטעם תאגיד (רע"א 2015/15 מאיר פלבסקי נ' חברת מקור הפורמייקה בע"מ (נבו 4.8.2016)).

78. מובהר מראש, כי לא הפיצוי הכספי הוא שמעניין את התובעת אלא חשיפת האמת, ולכן כל פיצוי כספי שייפסק לזכות התובעת ייתרם על ידי התובעת, בחלקים שווים, לקרן עבור ניצולי שואה נזקקים ולאיגוד מרכזי הסיוע לנפגעות ולנפגעי תקיפה מינית.

79. בנוסף, מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את הנתבעים בפרסום התנצלות ותיקון הולם במקום, במידה, בהבלטה ובדרך שבה פורסמה לשון הרע (קרי: בעמוד הראשון של 'כלכליסט', על גבי העמוד כולו).

ד. סיכום

80. לנוכח האמור בכתב תביעה זה, מתבקש בית המשפט הנכבד לקבל את התביעה ולחייב את הנתבעים, ביחד ולחוד או בהתאם לחלוקת האחריות שימצא לנכון, בסעדים המבוקשים.

81. כמו כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את הנתבעים בהוצאותיה של התובעת בגין הצורך בהגשת תביעה זו, בתוספת שכר טרחת עורכי דינה בצירוף מע"מ כדין.

/ב/
רועי בלכר, עו"ד
קריספין רובינשטיין
בלכר ושות'

/ב/
גלעד רונן, עו"ד

/ב/
משה מזור, עו"ד

גולדפרב זליגמן ושות'

באי-כוח התובעת

תוכן עניינים

מס'	שם הנספח	עמ'
1	ייפוי כוח	15
2	העתק נסח חברה של התובעת	17
3	העתק נסח חברה של הנתבעת 1	20
4	העתקי סדרת הכתבות מאת תומר גנון	24
5	העתק כתבה מיום 19.1.2022	86
6	העתק כתבה מיום 10.2.2022	90
7	העתק מכתב באי כוח התובעת מיום 10.2.2022	95
8	העתק כתבה מעדכנת מיום 10.2.2022	99
9	העתק דו"ח הביניים של צוות הבדיקה מיום 21.2.2022	102
10	העתק תגובת 'כלכליסט' מיום 21.2.2022	108
11	העתק פרסום ב'כלכליסט' מיום 22.2.2022	111
12	העתק תחשיב הצמדה	115